

0906 – 6. september

Du sier med rette at jeg er konge. Til det er jeg født. Joh 18: 37.

Jeg er en konge, bekjenner Herren her overfor Pilatus. Hele verden foraktet Kristus. De kjente ham ikke. Og så skulle det til sist vise seg at denne Kristus var en stor og mektig konge, som har et veldig rike på jorden, og legger folk og land under sitt herredømme.

De blinde og vantro hører og synger nok om dette, men ser det ikke, opplever ikke noe av dette. De ser bare på Kristi rike som et drømmebilde, noe bare forvirrede mennesker innbiller seg.

Men legg bare merke til den enorme makten dette riket har over verden! Se hvordan både folk og land blir helt forvandlet så snart Kristi evangelium får makt iblant dem. Se hvordan det uten jordisk krigsmakt får seier midt blant sine fiendtlige motstandere. Og hvordan ingen menneskelig makt er i stand til å nedkjempe det.

Når bare denne kongen gav sine fattige vitner dette oppdraget: «Gå ut i all verden og forkynn evangeliet for hele skapningen!», så gikk de – og spurte ingen keiser om tillatelse. Men trosset tvert imot alle keiseres strenge forbud og veldige motstand. Overfor Kristi rike hadde keiserne ingen makt, selv med alle sine våpen og torturredskaper. Alle bål og økser og sverd utrettet her ingen ting.

For Kristi rike er ikke noe drømmebilde, slik verden mener. Det viser antall martyrer. Det dreier seg om mange millioner. Ikke bare ble de åndelig omskapt, men ble også villige til å lide den frykteligste tortur for Kristi navns skyld. Kristi rike er langt fra noe fantasteri. Hele Bibelen har f. eks. blitt oversatt til mer enn 1900 forskjellige språk o. s. v.

Du kjenner kanskje mennesker som ingen menneskelig makt kunne forvandle i hjerte og sinn fra sitt kjødelige og ugudelige liv. Så har du opplevd å se hvordan Kristi evangelium gjorde dem til helt nye mennesker.

Du vet at disse menneskene tidligere levde et liv bare opptatt med seg selv og sine jordiske behov i tanker, ord og gjerning, fra morgen til kveld, fra dag til dag. Og nå ser du de har fått et helt nytt åndelig innhold i sinn, hjerte og forstand. Nå tenker og taler de kjærlig og med hjertelig glede om Kristus og alt som handler om ham. Med ord og gjerning vil de nå tjene ham. Og dette gjør de ikke av noen som helst tvang, men ut fra sitt hjertes innerste lyst og glede.

Du har kanskje med egne øyne sett mennesker som tidligere alltid var tilfreds og fornøyd med seg selv, men nå alltid er misfornøyd med seg selv, og redd for hvordan det står til med sitt innerste hjerteforhold. Som nå bare har all sin trøst utelukkende i Kristus.

Du har kanskje sett noen som tidligere alltid var ulykkelig og utilfreds både med Gud og mennesker. Men nå har fått en dyp hjertets fryd og fred i sin Frelser. Eller et menneske som aldri før brydde seg om andre menneskers ve og vel, men nå har fått en slik kjærlighet at de alltid er opptatt med hvordan det eller det mennesket skal bli frelst o. s. v.

Er ikke alt dette bevis på en stor og underlig makt som er i stand til å omskape menneskers innerste vesen? Og slike tegn har vi da også stadig for øynene for alle som vil se dem.

Så se da hva Kristi rike virkelig er! Og at han virkelig også er konge! En stor og mektig konge som går fram med sin sak tross alle jordiske kongers motstand. Og han utretter det som er umulig for all menneskelig makt og klokskap.

Men alt dette som vi delvis ser med øynene, er jo nettopp det vi kunne vente oss av en slik konges personlighet og myndighet. Det kunne ikke være annerledes, når vi husker på hvem denne kongen egentlig er, og at han tidlig i GT åpenbarte at han skulle utrette slike store ting på jorden. «Til det er jeg født, og til det er jeg kommet til verden», sier han.

Hvem er han? Disse ordene: «kommet til verden», må oppfattes i den betydning de egentlig hadde i hans munn, og som vi ser andre steder når han taler, f. eks. når han sier: «Jeg kom fra Faderen og er kommet inn i verden. Jeg forlater verden igjen og går til Faderen». I Betlehem skulle han fødes, han som hadde sin begynnelse «fra fordums tid, fra evighets dager». Det er denne kongen som var hos Faderen før verden ble skapt.

Og skulle ikke da denne kongen også regjere og ha et stort og mektig rike? Dette var jo forutsagt gjennom hele Det gamle testamente. Dette sier Faderen til Sønnen: «Begjær av meg, og jeg skal gi deg folkeslagene som din arv og jordens ender til din eiendom». Og videre: «Det er for lite at du er min tjener til å reise opp igjen Jakobs stammer, og føre tilbake den frelste rest av Israel. Jeg skal også gjøre deg til et lys for hedningefolkene, så du kan være min frelse til jordens ende».

«Hans herredømme skal bre seg vidt, og freden skal være uten ende». Slik framstilles han også i Daniels syn; først som en menneskesønn som kom i skyen. Deretter sies det om ham: «Ham gav han herredømme og ære og rike, så alle folk og folkestammer med alle tungemål skulle tjene ham. Hans herredømme er evig, det skal ikke forgå, og hans rike har ingen ende».

Derfor skildres han også i Åp 19 som en konge med mange kroner på hodet. «Han har ett navn skrevet på sin kjortel og på sin hofte: Konge over alle konger, og Herre over alle herrer».